

№18—№19 (909—910)
3—10 травня 2018 року
Заснована 1 грудня 2000 року

АТОМНИК України

ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ

9 ТРАВНЯ — ДЕНЬ ПЕРЕМОГИ

День щастя, миру, світла і добра. День незабутній справдженіх надій. Священний, неповторний і єдиний Травневий день, День Перемоги!

Шановні спілчани!
Дорогі наші ветерани!

Восьмого і Дев'ятого травня Україна разом з усім світом відзначає Дні пам'яті і примирення та 73-тю річницю Перемоги у Другій світовій війні.

Дев'яте травня завжди залишається у пам'яті народу як Велика Перемога над фашистськими загарбниками, як день вічної пам'яті про загиблих, тих, хто заплатив за цю перемогу власним життям і здоров'ям. Тож вклонімося пам'яті відомих і безіменних солдатів за їхній ратний подвиг. Схилимо голови перед іхніми матерями, дружинами, дітьми, жертвами депортаций і тих, хто переніс тяготи окупації та працював на перемогу в тилу.

Ми завжди маємо пам'ятати, що той, хто захищає свою землю, йому немає смерті на землі, він завжди

перемагає. Ця пам'ять — неминучість нашої перемоги над сьогоднішнім підступним ворогом, що посягає на священне право народу України на її свободу і незалежність. Традиції славного покоління, їхнє ставлення до громадянського обов'язку є прикладом героїзму і любові до Батьківщини.

Дорогі визволителі світу від фашистського поневолення, сердечно вітаю вас зі святом Перемоги! Вас залишається дедалі менше, але хай кожен день додає вам сил і наснаги для добра й людської уваги. Нехай завжди буде мир, злагода і благополуччя на рідній українській землі, а в наших родинах — затишок, тепло і достаток.

Пам'ятаемо. Перемагаємо!

З глибокою повагою

Голова Атомпрофспілки України **Валерій МАТОВ**

Дети войны. Они и сегодня творят добро!

Організація ветеранів України обговорює 2018-й Годом ветерана. Первична ветеранська організація промплощадки ПХЗ об'єднує в настійче время в своєму строю ветеранів із ГНПП «Цирконій», ГП «Смолі», СМСЧ, ООО «Поліхімпром», Управлінням будівництва, ДЗМУ, ГП «Бар'єр», охорони, цехов №5 і №30, ЖКУ, дду. Всего 1940 чоловік.

Совет ветеранов первичной организации небольшой — 17 человек, но боевой. Разработаны и утверждены мероприятия, посвященные Году ветерана — это организация в учебных заведениях круглых столов на тему «Живой голос ветерана войны», акции милосердия, организация досуга ветеранов, проведения различных конкурсов, выставки «Сами своими руками» и многое другое. Но главная

задача была и остается — всесторонняя защита социальных прав и интересов ветеранов всех категорий и других граждан пожилого возраста, ранее работавших на предприятиях. Мы спешили на помощь тем, кто в ней нуждается.

На страницах газеты хочу рассказать о двух удивительных женщинах, которые с глубоким пониманием и ответственностью своевременно откликаются на все просьбы ветеранов и по возможности решают их положительно. Это Любовь Алексеевна Авдеева и Роза Карловна Макаренко. После очередного заседания совета ветеранов первичной

организации я обратилась к ним с просьбой рассказать о себе.

(Окончание на 6-й стр.)

13 ТРАВНЯ — ДЕНЬ МАТЕРІ

Мужское царство Виктории Кузнецовой

Эколог Виктория Кузнецова — работник ответственный, друг — замечательный, веселая, активная, зажигательная. К тому же эта хрупкая женщина воспитывает целое маленькое войско — мальчишек-тройняшек. Случайно, готовя материал для газеты об итогах фотоконкурса, который проводила организация молодежи ППО ВостоГоКа, увидели ее снимок с чудесными ребятишками. И уже тогда родилась идея познакомиться с ней и ее семьей, спросить, какправляется она со своим мужским царством.

(Читайте на 6-й стр.)

ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ НАШИМ МАМАМ

Рушником стелилися дороги, доріженьки,
А туман все більше понад край.
Мамино піснею залило береженьки,
Мамина любов як водограй.

Стеляться дороги, так як мати вишивала,
Вишивала долю в рушниках.
І слова, які нам над колискою співала,
Ніби нас ведуть по тих стежках.

Вкриті ці стежки любов'ю і теплом від мами,
Це тепло неначе оберіг.
Мамина любов нас так веде між туманами,
Що вони стоять лиши край доріг.

Юрій ПІЖУК

ЧОРНОБІЛЬ-2018: ПАМ'ЯТАЄМО МИНУЛЕ — ВІРИМО У МАЙБУТНІ

Президент України відвідав Чорнобильську АЕС

Поїздка відбулася 26 квітня у рамках заходів до 32-х роковин аварії на ЧАЕС.

Першим об'єктом, на який прибув Президент Петро Порошенко, стало сковище відпрацьованого ядерного палива «сухого» типу (далі: СВЯП-2). Об'єкт призначений для прийому, підготовки до зберігання і безпосередньо зберігання відпрацьованих тепловиділяючих зборок (ядерного палива), які накопичилися на Чорнобильській АЕС за час її експлуатації. У сковищі встановлено все основне технологічне обладнання і тривають «холодні» випробування.

На СВЯП-2 генеральний директор Чорнобильської АЕС Ігор Грамоткін та головний інженер проекту підвищення безпеки Андрій

Савін ознайомили Президента з ходом робіт на об'єкти.

Після відвідування СВЯП-2 Петро Порошенко поклав квіти до пам'ятника Героям Чорнобиля та вручив державні нагороди ліквідаторам аварії — працівникам ЧАЕС. «Я щойно проекзаменував стан готовності сковища відпрацьованого палива. І лише принципова позиція експлуатантів, за твердими директивами Уряду, забезпечує гарантовану якість і безпеку функціонування цього надавливального підприємства у майбутньому», — сказав Президент.

Згодом відбулася нарада з питань відродження території, що зазнали радіоактивного забруднення, та усунення державної політики у сфері поводження з радіоактивними відходами. У ній взяв участь міністр соціальної політики України Андрій Рева, голова Київської ОДА Олександр Рева, голова державного агентства з управління зоною відчуження Віталій Петрук, керівництво НАЕК «Енергоатом», Чорнобильської зони відчуження та її основних підприємств. Під час наради Петро Порошенко нагадав, що нещодавно Верховна Рада України прийняла у першому читанні Закон «Про внесення змін до Загальнодержавної програми зняття з експлуатації Чорнобильської АЕС».

«Впевнений у тому, що той прогрес, який продемонстрований за останні чотири роки, був безпредecedентний. Це відзначається і в оцінках наших міжнародних партнерів, донорів, держав ЄС, США, ЄБРР», — повідомив Президент та додав, що ці зміни дозволяють продовжити роботи з консервацією трьох блоків, ввести в експлуатацію нове сковище відпрацьованого ядерного палива та об'єкти для поводження з радіоактивними відходами.

Підбиваючи підсумки, глава держави підкреслив, що йому дуже імпонує, як осіннім часом змінилася тональність нарад, що стосуються чорнобильських питань:

якщо раніше йшлося виключно про трагедію і пам'ять про неї, то зараз є чітке розуміння, що треба робити і чия це зона відповідальності.

Українська атомна енергетика внесла необхідні уроки з Чорнобильської аварії,

втілюючи у життя заходи з ядерної та радіаційної безпеки, які унеможливлюють повторення подібних катастроф. Про це президент НАЕК «Енергоатом» Юрій Недашковський сказав під час свого виступу на нараді з питань усунення державної політики щодо відродження територій, що зазнали радіоактивного забруднення, та соціального захисту постраждалих Чорнобильської катастрофи. Нарада під головуванням Президента України Петра Порошенка відбулася 26 квітня на Чорнобильській АЕС.

Юрій Недашковський підкреслив, що за тридцять два роки, що сплинули з моменту аварії на ЧАЕС, українська атомна генерація зробила достойний внесок у забезпечення енергетичної безпеки нашої держави, у її економіку. «За останні п'ять років на наших АЕС взагалі не було жодної події, яка за міжнародною шкалою ядерних подій INES оцінювалася б як значима з точки зору безпеки», — зазначив очільник Енергоатома.

(Закінчення на 4-й сторінці)

ВІДПОВІДЬ НКРЕКП

«Атомні» маніпуляції регулятора

На офіційному сайті Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг (НКРЕКП), 24 квітня 2018 року розміщено інформацію щодо динаміки заробітної плати ДП НАЕК «Енергоатом» та врахування у тарифі на електроенергію заробітної плати НАЕК порівняно із заробітною платою інших компаній енергетичного сектору.

Атомпрофспілка вважає, що ця інформація не об'єктивна, тому що викладена без врахування специфіки атомної енергетики та значення саме у цій галузі людського фактора.

Атомна енергетика України — це стратегічно важливий елемент енергозабезпечення країни та важлива складова її енергобезпеки.

ДП НАЕК «Енергоатом» високотехнологічне та високорентабельне державне підприємство. Лише сума податків, сплачених підприємством у минулому 2017 році, становила 8,7 млрд грн.

Частка електроенергії, що виробляється атомними електростанціями та надходить у ДП «Енергоринок» у загальному обсязі її у цілому по Україні, постійно зростає. У 2013 році вона становила 44,27%; з 2015 року перейшла межу 50%; а у 2017 році — 56,6%. Цей показник генеруючих компаній ТЕС за обсягом продажу електроенергії становить лише 28,49% (практично удвічі нижчий, ніж по АЕС).

Якщо порівняти частку у вартості електричної енергії, яка була куплена ДП «Енергоринок» у цих двох виробників електроенергії, то у 2017 році вона становить 27,85% для АЕС, а для ТЕС — 47,31% (у 1,7 разу вища порівняно з АЕС).

Звертає на себе увагу співвідношення цих показників у генерації із «зеленим» тарифом. У 2017 році їх частка у загальному обсязі продажу з Енергоринку становила 1,4%, а кошти вони отримали 7,21% — 11,9 млрд грн. Частка електроенергії сонячної енергетики становить 0,5% від загального обсягу продажу Енергоринком, а отримані кошти — 6,69 млрд грн, що близько до рівня оплати електроенергії ПАТ «Укргідроенерго» — 7,27 млрд грн, частка продажу якої на Енергоринку становила 7,04%.

Слід окремо зазначити, що традиційно стала неповна оплата Енергоринком за відпущену АЕС електроенергію. У 2017 році така недоплата становить 1,12 млрд грн. З урахуванням боргів за попередні роки сума недоплат становить уже 12,7 млрд грн.

Але головним чинником, який негативно впливає на діяльність ДП НАЕК «Енергоатом», є критично дефіцитний тариф на відпуск електроенергії АЕС, встановлений НКРЕКП. Середньорічний тариф за 2017 рік на відпущену Енергоатомом електроенергію (47,41 коп. за 1 кВт/год.) був заморожений

практично на рівні 2016 року (46,84 коп. за 1 кВт/год.)

Встановлений для Енергоатома тариф на 2018 рік 54,03 коп. за 1 кВт/год. нижчий у 3,4 разу за тариф для теплових електростанцій та в 1,2 разу за тариф для гідроелектростанцій. Таке співвідношення тарифів кардинально відрізняється від загальносвітової практики, за якою різниця між тарифами ТЕС і АЕС не перевищує 30%, а тариф для гідроелектростанцій зазвичай є нижчим, ніж для атомної генерації. Зазначена тарифна політика не дозволяє ДП НАЕК «Енергоатом» профінансувати в повному обсязі виробничі та інвестиційні програми за такими критично важливими напрямами, як заходи з підвищення безпеки, розвиток та підтримка високого рівня кваліфікації персоналу, продовження термінів експлуатації енергоблоків.

Замислиться на хвилинку, чому ДП НАЕК «Енергоатом» продає сьогодні 1 кВт/год. за 54 копійки, а громадянин України купує її за 1 гривню 68 копійок? Хто отримує надприбутки? Тільки не атомники.

Безвідповідальна тарифна політика НКРЕКП, спрямована на утримання тарифу на найнижчому рівні, призвела до того, що темпи зростання заробітної плати висококваліфікованого персоналу АЕС сьогодні на 36% відрізняються від темпів зростання заробітної плат у промисловості України. Як наслідок, уже маємо втрату престижності роботи в атомній енергетиці України. Саме персонал відповідної кваліфікації і потрібної чистоти є запорукою подальшого ефективного функціонування і розвитку галузі. Слід відзначити, що більше 70% працівників НАЕК мають спеціальну та вищу освіту. Світовим досвідом уже доведено, що безпечна експлуатація атомних електростанцій мінімум на 60 % залежить від людського фактора. В країні, яка ніколи не подолає наслідків Чорнобильської катастрофи, повинно бути чітке усвідомлення, що саме від персоналу в основному залежить безпечна робота атомних електростанцій.

Але загроза відливу кваліфікованого персоналу з наших АЕС уже стала реальною. У 13 із 30 країн, що вже мають АЕС, будуються нові енергоблоки. А 16 країн планують будівництво нових реакторів. Potреба у кваліфікованих спеціалістах атомного профілю у світі зростає. Рівень заробітних плат на закордонних АЕС та на будівництвах нових таких об'єктів у разі перевищує той, що встановлено в Україні; крім того, там існують потужні соціальні пакети та додаткові гарантії для кваліфікованого персоналу відповідних професій.

У колективах АЕС виникала соціальна напруга. Кваліфіковані та досвідчені спеціалісти починають замислюватися про зміну місця роботи для покращення життя свого та родини, вивчають «за» і «проти» таких змін.

ПРОФСПІЛКОВИЙ ЛІДЕР – ТОЙ, КОМУ ДОВІРЯЮТЬ

Это созидательная работа, и она мне по душе!

Взгляд со стороны, как правило, дает возможность увидеть привычную уже работу в новом ракурсе. Люди, которые только-только пришли в коллектив, обычно и перенимают опыт, и сами делятся знаниями. А новые сотрудники – это всегда свежие идеи, необычная оценка обыденных вещей и процессов.

Светлана Гаманець пришла в профсоюзный комитет Запорожской АЭС год назад. Размеренную, четко регламентированную работу банковского служащего она в одноточье поменяла на энергичную и бурлящую – в профсоюзе.

«Сразу же ощущила, насколько работа профкома разноплановая, и что люди заряжены позитивом: кто в спорте, кто в культуре, кто в вопросах оздоровления. В целом команда работает очень сплоченно. Меня это и удивило, и восхитило. Живя в Энергодаре, я, конечно, знала об атомной станции, о том, что есть профком, но даже не представляла всей глубины этой работы. А ведет ее, как оказалось, не такая уж большая группа людей», – делится своими впечатлениями Светлана.

В профсоюзном комитете она занимается вопросами оздоровления и отдыха. Точнее – распределением путевок, согласно заявкам от председателей цеховых комитетов. Дело это оказалось хлопотным, но интересным.

В начале года началась работа по заключению договоров с санаториями, пансионатами и базами отдыха. Собственно, это непрерывный процесс, ведь работники Запорожской АЭС ездят на оздоровление в разные города Украины круглый год.

Кроме того, профком готовится к лету. А чтобы у людей было как можно больше позитивных эмоций от отдыха на курорте, необходимо тщательно изучить возможности, которые предлагают украинские здравницы, сравнить их с аналогичными предложениями, сделать выбор.

Поэтому как никогда актуальная поговорка «лучше один раз увидеть, чем сто раз услышать».

В составе комиссии по оздоровлению Светлана ездит в учреждения, которые рассматриваются для отдыха. «Люди, когда приходят в профком, часто задают мне вопросы: какие процедуры, какие номера, как с питанием и т.д. Теперь же будет возможность рассказывать о них работникам со знанием дела», – говорит она.

Людмила ГОТЬЧЕНКО

Так, у 2017 році з Компанії звільнилося 1738 працівників, з них лише 756 осіб — у зв'язку із виходом на пенсію. Звільнилося 12 ліцензованих спеціалістів (у 2016 році їх чисельність становила 423 особи). Звільнення кваліфікованих працівників НАЕК «Енергоатом», через низький рівень заробітної плати та відсутність перспектив отримати житло навіть за кредитні кошти, викликає особливе занепокоєння. Підготовка висококваліфікованого та ліцензованого персоналу потребує довготривалого часу і значних грошових коштів. Ліцензований персонал — це золотий фонд Компанії та України, що складається з найбільш кваліфікованих спеціалістів з експлуатації АЕС.

Система підготовки ліцензованого персоналу АЕС України, запроваджена з 1997 року, сьогодні, за оцінками МАГАТЕ та ВАО АЕС, є однією з найкращих у світі.

Підготовка ліцензованого персоналу проводиться на основі рекомендованого МАГАТЕ системного підходу до навчання, здійснюється в ліцензованих навчально-тренувальних центрах підготовленими інструкторами за узгодженнями Держатомрегулювання України типовими програмами підготовки з використанням повномасштабних тренажерів (ПМТ) на кожній АЕС (у середньому один ПМТ на два блоки) під постійним контролем Держатомрегулювання України та керівництва Компанії.

Відповідно до штатного розпису на кожному енергоблоці в зміні постійно працює три особи, які мають ліцензії Держатомрегулювання України. Це провідний інженер управління реактором (ПІУР), начальник зміні реакторного цеху (НЗРЦ), для ВП ЗАЕС провідний інженер управління блоком (ПІУБ) та начальник зміні блока (НЗБ). Згідно з вимогами нормативних документів на кожному робочому місці ліцензованого спеціаліста повинно бути не менше 8 осіб.

Однією з умов для початку підготовки на ліцензовані посади є отримання досвіду роботи на попередніх посадах оперативного персоналу, які визначені нормативними документами, а потім — навчання, отримання ліцензії та самостійна робота за ліцензованою посадою.Період підготовки обумовлений індивідуальними програмами, які визначаються, виходячи з типових програм (оптимальний термін — два роки). Період самостійної роботи визначається необхідністю отримання спеціалістом потрібного досвіду та його індивідуальних особливостей.

Так, до початку підготовки на посаду провідного інженера з управлінням реактором треба відпрацювати на посадах оператора та старшого оператора реакторного відділення не менше одного року на кожній із них (навчання для обіймання посад — 6 місяців), потім належить пройти навчання на посаду

ЗМАГАЛАСЯ МОЛОДЬ

Перше місце у Руслана Добровського

На базі учебно-тренувочного центра ОП ЮУАЕС состоялся конкурс професіонального мастерства среди молодих робітників цеха ТАІ по професії: «Электрослесарь по обслуживанию автоматики и средств измерений электростанций». В соревновании приняли участие 15 электрослесарей цеха.

Конкурсная программа состояла из двух этапов. Теоретическая часть, которая включала в себя 80 вопросов по охране труда, пожарной безопасности, ПТЭ и др., а также практическая часть, в которой конкурсант-

там требовалось собрать из предложенных элементов рабочую схему.

В итоге места распределелись следующим образом: третье место — Белей Александр; второе место — Шевченко Александр; на первом — Добровский Руслан.

Именно победителю выпала честь представлять ОП ЮУАЕС на конкурсе профмастерства среди молодых работников ГП НАЭК «Энергоатом», который состоится в ОП ХАЭС в октябре 2018 года.

Михаил КОСТЮЧЕНКО,
председатель
ОМ ПО ОП ЮУАЕС

Конкурс наукових доповідей

Молодь ХАЕС випробовувала свої сили у галузі наукових досліджень. Десять робіт, вісім з яких виробничого спрямування, було представлено до уваги журі конкурсу наукових доповідей на Хмельницькій АЕС.

Традиційно роботи оцінювалися за глибиною дослідження теми, достовірністю отриманих результатів дослідження. Бралися до уваги і вміння презентувати обрану тему.

За результатами поіменного голосування, перемога у виробничому напрямі дісталася представнику реакторного цеху Ти-

нженера-механіка реакторного відділення — 4 місяці, отримати стаж роботи на цій посаді не менше року, далі пройти навчання, щоб працювати на посаді провідного інженера з управлінням реактором — 1 рік. Отже, в цілому після отримання вищої освіти за відповідною спеціальністю мінімум 5 років треба ще вчитися та набувати досвіду вже на АЕС, щоб мати право на отримання ліцензії, успішно скласти іспит, отримати ліцензію і тільки тоді заступити на посаду.

Щоб мати право на посаду начальника зміні реакторного цеху, треба мати стаж на посаді провідного інженера з управлінням реактором не менше двох років, а потім пройти 6-місячне навчання, отримати ліцензію і обійтися цю посаду. Після отримання вищої освіти усе це загалом займе мінімум 7 років, а на посаду начальника зміні блока це потребує ще більше зусиль та часу — 11 років.

Підготовка ліцензованого персоналу потребує значних коштів. Так, витрати НТЦ на підготовку начальника зміні блока з посади провідного інженера з управлінням реактором становлять 3,0–3,5 млн грн, без урахування заробітної плати та соціальних виплат, які надаються працівнику на період підготовки

К. Ізраїль

Втрати ліцензованого персоналу вкрай загрозливи для функціонування АЕС з огляду на те, що для отримання дозволу на роботу ядерної установки потрібна чітко визначена кількість ліцензованого персоналу.

КОНКУРС ВЕСЕЛОЇ І КМІТЛИВОЇ МОЛОДІ АТОМПРОФСПІЛКИ УКРАЇНИ

СЧАСТЛИВЫ ВМЕСТЕ!

Своей победой на 12-м конкурсе КВН Организации молодежи Атомпрофсоюза в г. Вараш в прошлом году энергодарская команда веселых и находчивых впервые привезла эту игру, на сей раз — 13-ю, в родной город.

30 апреля в ДК «Современник» сразиться юмором собрались пять команд молодых атомщиков: сборная ЗАЭС и Атомэнергомаша «Энергодарские борзы», ЮУАЭС (г. Южноукраинск) — «Ремонту не подлежит», ЧАЭС (г. Славутич) «3D-формат»; РАЭС (г. Вараш) — «Перли из Полісся» и сборная Восточного горно-обогатительного комбината» и «Украинского научно-исследовательского и проектно-изыскательского института промышленной технологии (г. Желтые Воды) «ДиКаприо».

Все пять команд далеко не новички в КВН, в прошлом — участники городских, областных и даже международных фестивалей. По положению, основная цель мероприятия — всестороннее раскрытие интеллектуального и творческого потенциала молодых работников предприятий атомной энергетики и промышленности Украины. А также укрепление дружественных связей между организациями молодежи атомных станций. Как признались сами КВНщики, в жизни они действительно дружат друг с другом и с нетерпением ждут новых встреч.

В Энергодар все участники приехали заблаговременно, 28 апреля. Организация молодежи ЗАЭС обеспечила гостям хороший прием и даже организовала ряд экскурсий. Накануне игры конкурсантам побывали в Музее истории ЗАЭС. Затем состоялось открытие выставки III фотоконкурса среди организаций молодежи Атомпрофсоюза «Энергия будущего».

По словам председателя массовой комиссии Организации молодежи Атом-

профсоюза и по совместительству редактора КВН Анны Кужелевой, эта выставка приехала к нам из Славутича, а до того была на Ривненской АЭС. Ее организация молодежи привозит туда, где проводит мероприятия. Помимо работ-победителей различных номинаций за первое, второе и третье место, здесь есть и «Приз зрительских симпатий», победивший в номинации «Удачный кадр»: замечательная фотография лучезарного ребенка, случайно сделанная на мобильный телефон. Кстати, фото-выставки I и II фотоконкурса подарены информационному центру РАЭС и в настоящее время украшают его интерьер.

После знакомства с городом юмористы провели генеральные репетиции и, наконец, пришло время начать игры.

В жюри конкурса вошли генеральный директор Запорожской АЭС Александр Остаповец, генеральный директор Атомэнергомаша Александр Маслюков, председатель профкома ЗАЭС Николай Захаров, инженер Бюро стандартизации от-

дела лицензирования и качества стандартизации и сертификации ОП «АЭМ», КВНщица 10-летия по версии Организации молодежи Атомпрофсоюза Елена Курило, председатель Организации молодежи Атомпрофсоюза Павел Олещук. Они пожелали командам удачного выступления!

Общая тема конкурса была «Счастливы вместе». Добрая, на первый взгляд, она приобрела совсем иной — смешной и сатирический оттенок, когда счастливое соседство рассматривалось с новой медицинской реформой или, к примеру, разбитыми дорогами Энергодара.

Необычно и ярко сразу же заявила о себе команда «ДиКаприо» из Желтых Вод, появившись во время представления не из-за кулис, а из разных уголков зрительного зала под видом шпионов. Их капитан Данил Ширяев признался после игры, что, несмотря на опыт, ребята сильно волновались перед выходом на сцену. Однако, почувствовав с первых же секунд отдачу от зрителей, поняли — стресс ис-

чез, а азарт, напротив, проснулся.

«Приветствие, «Разминка», «Домашнее задание» — это традиционные три конкурса в КВН. В этот раз разогревала зал команда-победитель прошлого сезона «Энергодарские борзы». Они шутили о балаганах и больничных атомщиков, цепах на огурцы, талонах на питание и 13-й зарплате. Бурную реакцию зала вызвала миниатюра, в которой отражены тонкости взаимодействия нового генерального директора и ЗАЭС. Во время его обхода по станции тучи над ней расходятся, капризные машины тут же заводятся, обычные слесари мотивируются и «вырастают» до инженеров, а после его «волшебного пинка» строителям — на глазах отстраивается корпус «Г» учебно-тренировочного центра.

Команда «Ремонту не подлежит» рассмешила зал шуткой в стилизации кинофильма «Иван Васильевич меняет профессию». Только в ней дядя Феофан, сопровождающий мэра, искал не кулон посла, а потерянную совесть. Далее на сцену вышла «Ульяна Супрун» с косой, и хотя волосы у нее светлые — в образе явно читался символ неминуемой гибели. Сельскохозяйственный инструмент оказался случайно ею найденным. Вот только при проводимой медицинской реформе южноукраинцы показали высокую эрудированность и.о. министра здравоохранения в технике и полное отсутствие знаний в медицине. Кусок она все же забрала с собой, вспомнив,

что инструмент принадлежит ей.

Своим выступлением «3D-формат» хотели показать, что счастье бывает разным, устроили прямой эфир с директором ЧАЭС Игорем Грамоткиным и спели песню о нашем фонтане «дивного цвета». Кстати, песни у этой команды — отдельная «фишка»: в течение всей игры они исполнили немало композиций и даже записали приветствие про Энергодар.

Самые острые шутки у ривненчан были посвящены испытанию спикером Верховной Рады Андреем Парубием беспилотного «Ланоса». Стоит ли говорить о том, что машина его не поняла. А еще шутили на тему энергодарских текущих крыщ, «Верите ли вы в ОСМД?» и «крестного отца — председателя профкома»?

Команда «ДиКаприо» призвала всех беречь дефицитный энергодарский асфальт. И нашла плюсы в самой большой детской песочнице Парка Победы, в которой можно закопать «все, что угодно и даже кого угодно, если понадобится». И хоть членов их команды в Организации молодежи Атомпрофсоюза хорошо знают, они познакомили присутствующих с новой участницей — Якориной, которая «тянет всех на дно». Наконец, устроили праздник уборщицы предприятия на ее день рождения, взорвав хлопушку с конфетти. По результатам первого конкурса в лидеры вырвались команды РАЭС и «ВостГОКа» с равным счетом.

В «Разминке», втором конкурсе, командам пред-

стояло импровизировать на сцене, а члены жюри оценивали удачные шутки и оригинальность поставленных вопросов. В этом конкурсе лидером стала команда «ДиКаприо».

Заключительный этап КВН «Домашнее музыкальное задание» энергодарские атомщики полностью посвятили тематике производства. Вначале спели песню про то, как на станции проходил конкурс «Мисс ЗАЭС». Пошли и про нашего мэра, а также пенсионеров-атомщиков. Команда ЧАЭС в музыкальном конкурсе задумалась о консервации — как этапе жизни станции. Участники от РАЭС мерялись размерами дымовых труб и мощностью блоков, высмеивали тарифы НКРЭ и кумовство, исполнили мечту члена жюри Павла Олещука поиграть в КВН, задействовав его в смешных миниатюрах.

В результате всей игры КВН одинаковое количество баллов набрали «Перли из Полісся» и «ДиКаприо». По правилам Положения о 13-м конкурсе КВН, победитель в таком случае определяется по большему баллу в конкурсе «Разминка». Итак, 3-е место заняла команда ЮУАЭС «Ремонту не подлежит», второе — РАЭС «Перли из Полісся», победителем стала сборная ГП «Восточный горно-обогатительный комбинат» и «Украинский научно-исследовательский и проектно-изыскательский институт промышленной технологии» «ДиКаприо». Призерам вручены дипломы и кубки.

Командам гостей понравилась чистота энергодарских улиц, круглогодичная подача горячей воды и отопление в квартирах. А еще они поблагодарили зрителей за теплый прием, ведь от выступления и взаимодействия с публикой сами получили удовольствие. Проблемные вопросы поднимать не боялись, как пошутил представитель команды ЮУАЭС Владислав Момотов, «потому что все время меняем адреса, явки, пароли. А если серьезно, сила КВН как раз и состоит в том, что люди смеются над собой, и это очень важно».

Ирина ГОРТЕНКО
Foto Андрея ЧЕРНЕНКО

ПІД ЕГІДОЮ ОРГАНІЗАЦІЇ МОЛОДІ ППО ЗАЕС

Спортивные, активные, инициативные

В Энергодаре спорт не имеет строгой привязки к временам года, поскольку у атомной электростанции достаточно спортивных объектов, где можно заниматься круглогодично. Тем не менее, с наступлением тепла возможностей для проведения мероприятий на открытом воздухе становится значительно больше. Планы на 2018 год поделился председатель организации молодежи ППО ЗАЭС Дмитрий ОРЛОВ:

— Все запланированные на год мероприятия обсуждались на отчетной конференции, были согласованы с генеральным директором атомной станции и председателем профсоюзного комитета. План состоит из 12 пунктов. Он включает как хорошо знакомые и полюбившиеся соревнования, так и новинки, которые обещают стать интересным событием в спортивной жизни города.

В этом перечне есть и благоустройство спортивных площадок города. По согласованию с начальником управления образования в

прошлом году организация молодежи преобразила площадку четвертой школы. Там установили баскетбольные щиты, кольца, отремонтировали покрытие, нанесли разметку, покрасили футбольные ворота и повесили на них сетку. В этом году благоустраивать будем площадку уже в ООШ №7.

Готовимся к Спартакиаде Организации молодежи Атомпрофсоюза, которая в июне-июле пройдет на Южноукраинской АЭС. Не останется без внимания и День молодежи — в этом году он выпадает на 24 июня. Здесь также пройдет ряд спортивно-массовых мероприятий.

Новинкой станут соревнования по стрельбе из лука. Оказалось, что это востребованный вид спорта. Наша задача — увидеть новые, современные направления и поддержать молодежь, которая ими увлекается.

В этом году также в первый раз Организация молодежи проведет в Энергодаре соревнования по триатлону. Это довольно сложный и одновременно зрелищный вид спорта,

представляющий собой мультиспортивную гонку, состоящую из непрерывного последовательного прохождения ее участниками трех этапов: плавания, велогонки и бега. Идея появилась после прошлогоднего участия нашей команды в подобных соревнованиях на Ривненской АЭС. Оказалось, что это интересно.

А вот соревнования по стритболу среди дворовых команд уже перешли в разряд традиционных и определенно востребованных.

Также под эгидой Организации молодежи планируются туристические походы, «Веселые старты». Ко Дню Вооруженных Сил Украины пройдут соревнования на воде между силовыми ведомствами, которые уже приобретают статус постоянных.

Осенью энергодарцев удивят и заинтересуют сразу двумя новыми видами соревнований — для рыбаков и грибников. Такого в Энергодаре точно не было. Что получится, не знаю, но будем пробовать. Возможно,

точки зрения организационных нюансов у нас не все получится идеально. Но мы постараемся максимально удачно воплотить в жизнь эту, на мой взгляд, интересную идею.

Организация молодежи не только генерирует идеи, решая, какие спортивные мероприятия проводить, но и с удовольствием принимает перспективные предложения от работников атомной станции.

И есть еще одно мероприятие, которое, правда, не имеет отношения к спорту, но может заинтересовать горожан. Сейчас ребята запустили через социальные сети акцию «Зелене місто — дихай вільно». Суть ее заключается в том, что каждый житель города может посадить дерево, затем выложить фото в социальные сети, тем самым прививая у подрастающего поколения бережное отношение к зеленым насаждениям. По своей сути эта акция носит скорее благотворительный характер, поскольку она не имеет финансовой поддержки. Купить саженец и посадить — добрая воля каждого желающего.

Людмила ГОТЫЧ

ЧОРНОБІЛЬ-2018: ПАМ'ЯТАЄМО МИНУЛЕ — ВІРИМО У МАЙБУТНЄ

Українська атомна енергетика винесла необхідні уроки з Чорнобильської аварії

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

Він наголосив, що почавши у 2017 році будівництво у зоні відчуження ЧАЕС Централізованого скопища відрацьованого ядерного палива з українських АЕС, Енергоатом здійснює свій внесок у відродження території зони, повернення їх до господарської діяльності. «Сьогодні повністю сформоване законодавче поле для спорудження скопища, у тому числі — прийнято два спеціальні закони України. Відведене земельні ділянки і затверджено проект. Отримано позитивний висновок державної екологічної експертизи. Отримано ліцензію Держжатрегулювання на будівництво та введення в експлуатацію нової ядерної установки

ЦСВЯП за найсучаснішою технологією американської компанії Holtec International. Триває виготовлення і заводські приймальні випробування обладнання на заводах Holtec International в США та будівельні роботи безпосередньо на об'єкті», — повідомив Юрій Недашковський.

Керівник Компанії зазначив, що проект будівництва ЦСВЯП сьогодні повністю забезпечений фінансуванням як за рахунок тарифної складової, так і за рахунок заплати коштів американського фондового ринку в сумі 250 млн доларів. «Іого реалізація дозволить суттєво підвищити безпеку подовження з ВЯП; заощадити значні кошти української атомної енергетики; зберегти стратегічний ядерно-

паливний ресурс, який може бути використаний в реакторах майбутнього покоління; створити нові робочі місця, забезпечити потужне фінансування об'єктів соціального призначення на прилеглих територіях, на які буде спрямовано 10% від загальної вартості будівництва! I, нарешті, повернути до господарської діяльності частину Чорнобильської зони відчуження», — відповів Юрій Недашковський.

Голова Енергоатому нагадав, що з чотирьох українських атомних електростанцій лише Запорізька АЕС має пристанційне сухе скопище для зберігання відрацьованого ядерного палива (ВЯП). «Три інші АЕС — Хмельницька, Рівненська та Южно-Українська — відправлють ВЯП на радіохімічні

комбінати Російської Федерації із зобов'язаннями повернення в Україну оскільки високоактивних відходів, що утворюються в результаті його переробки. На останньому ході би ще раз наголосити, оскільки на цю тему багато спекуляцій про нібито доцільність продовжувати вивезення ВЯП до Росії — високоактивні відходи повертаються в Україну. А от питання повернення в Україну цінних продуктів, що утворюються в результаті перероблення ВЯП, ще довгий час буде залишатися відкритим. До того як послуги з переробки ВЯП у Росії мають достатньо високу вартість. Також існує постійна загроза припинення їх надання з боку РФ, як це вже мало місце на початку 90-х, коли вся атомна енергетика

України опинилася під загрозою повного зупинення», — підкреслив очільник Компанії.

Він переконаний, що з урахуванням вищеведених факторів, найоптимальнішим, найбільш економічно ефективним і найбезпечнішим для України є так зване відкладене рішення, яке передбачає тривале (до 100 і більше років) проміжне зберігання ВЯП в окремому, віддаленому від АЕС централізованому скопищу. «Всім цим вимогам повністю відповідає споруджуване у зоні

Згадуючи Чорнобиль...

26 квітня в місті-супутнику Запорізької АЕС Енергодарі, біля Пам'ятного знака Героям Чорнобиля відбувся мітинг, присвячений 32-м роковинам аварії на Чорнобильській АЕС. Згадати тих, чиї життя забрала ця аварія, прийшли лікарі-відати та учасники трагічних подій.

До учасників мітингу звернулися начальник управління соціальних програм ВП ЗАЕС Олексій Трубенков, голова профспілкового комітету ВП ЗАЕС Микола Захаров, народний депутат України Володимир Бандуров, міський голова Павло Музика, представник ДТЕК Віктор Закарчевний, протоієрей Володимир Іваненко.

Промовці дякували учасникам ліквідації аварії за мужність і подвиг, закликали шанувати пам'ять про героїв і піклуватися про тих, хто вижив. А до людей, від яких залежить безпека і надійна експлуатація атомної електростанції, зверталися із

закликом завжди пам'ятати уроки Чорнобиля.

Енергодар був у числі перших міст, яких тісно торкнулася трагедія в Прип'яті. Багато працівників Запорізької АЕС і мешканців міста були серед ліквідаторів наслідків аварії на ЧАЕС.

Хвилиною мовчання, під скорботні удари метронома вшанувати пам'ять загиблих зібралися на мітингу-реквіємі колишні чорнобильці, працівники атомної електростанції, містяни, школярі...

Учасники мітингу поклали до Пам'ятного знака живі квіти і вінки.

• Серед усіх областей України Рівненщина — одна з найбільш постраждалих від аварії на Чорнобильській АЕС. Площа ураженої території становить 56% від усієї території області. Серед потерпілих від чорнобильської катастрофи й північні регіони, а значить — і жителі міста-супутника РАЕС Вараша.

Рівненські атомники — професіонали, вони як ніхто усвідомлюють реальні масштаби тих подій. У тяжкий час випробувань вони були першими, хто взяв участь у ліквідації аварії на ЧАЕС (сьогодні на поліському енерговелеті працює 128 ліквідаторів) та простягнув руку допомоги евакуйованим з Прип'яті жителям.

Уроки Чорнобиля примушують рівненських атомників робити все, аби не допустити подібної трагедії у майбутньому. Заради цього на РАЕС визнано безумовний приоритет безпеки над усіма чинниками.

• В інформаційному центрі Южно-Українського енергокомплексу 26 квітня пройшла зустріч учнів міського професійного ліцею з ліквідаторами аварії на Чорнобильській АЕС — колишнім працівником атомної станції, нині пенсіонером Юрієм Рубаном і технічним інспектором ЦК Атомпрофспілки у ВП ЮУАЕС Віктором Полтараком. Діалог атомників з ліцеїстами, приурочений до дня Чорнобильської трагедії, ініціювалася Рада ветеранів АЕС.

Ліквідатори поділилися особистими спогадами. «27 квітня я був уже на Чорнобильській АЕС, — згадує Ю.Рубан, який прибув на ліквідацію аварії з першим десантом. — Упродовж місяця ми проводили розвідку території, контролювали рівень забрудненості в насе-

мі діяльності атомної електростанції. Щорічно виконуються значні обсяги робіт з підвищення безпеки енергоблоків, проводиться систематична робота з підготовки та підвищення кваліфікації персоналу, адже на РАЕС знають, що принципи культури безпеки — основа будь-якої роботи на АЕС.

У день вшанування пам'яті героїв-чорнобильців у місті-супутнику Рівненської АЕС відбувся мітинг-реквієм та урочистий захід з покладанням квітів до пам'ятника «Жертвам Чорнобильської катастрофи».

Ліквідатори поділилися особистими спогадами. «27 квітня я був уже на Чорнобильській АЕС, — згадує Ю.Рубан, який прибув на ліквідацію аварії з першим десантом. — Упродовж місяця ми проводили розвідку території, контролювали рівень забрудненості в насе-

леніх пунктах і забезпечували радіаційний контроль під-розділів, що прибули. Що це дало? Ми зберегли здоров'я та життя людей». Ліквідатор увівненій, що такі зустрічі з молоддю важливі. «Розповідати треба, для того щоб діти розуміли істину: атомна енергетика дуже потрібне,

проте небезпечне виробництво. Цій галузі необхідна спадкоємність поколінь. Аби вховати висококласного фахівця, щоб він став за пульт управління реактором, йому треба вчитися ще 15 років після інституту. Атомник має пройти всі щаблі зростання, знати облаштування кожної засувки, кнопки, мотора, насоса, пряміченні. Ненаважений, недосвідчений фахівець — це імовірність здійснення помилки, а такі помилки дуже дорого коштують людству».

Про необхідність бесід з молодим поколінням каже і Віктор Полтарак, який у дні аварії на ЧАЕС працював з Юрієм Рубаном в одній бригаді. «Діти мають знати про трагедію з перших вуст, а не читати фейкі», — відповів він. — Попри те, що атомники використовують у своїй діяльності одну з технологій, до «мирного атома» слід ставитися з повагою та бути професіоналом своєї справи». Незважаючи на сумні події 32-річної давнини, В. Полтарак не втратив оптимізму та вірю в подальший розвиток галузі. «Все одно за атомною енергетикою — майбутнє», — резюмує один з перших ліквідаторів аварії.

ЗАБЫТЬ НЕЛЬЗЯ

Не прошло и трех лет с того момента, как первый призыв военнослужащих воинской части 3042 (по охране Запорожской АЭС) прошел обучение под Киевом (это было летом 1983-го). Жизнь подготовила им испытание, которого никто не ждал и даже не предполагал, что такое когда-то может случиться...

26 апреля 1986 года в Украине, на Чернобыльской АЭС, произошла техногенная катастрофа: взорвался реактор. После Хиросимы и Нагасаки не было более страшного и разрушительного для судеб человечества события, чем эта катастрофа.

Первая партия военнослужащих в/ч 3042 отправилась в Чернобыль вскоре после аварии на неделю, им на смену прибыли следующие, уже на большее количество дней. Потом еще и еще... Ехали поездом до города Киева, потом автобусом. Армейский автомобиль ГАЗ-66 доставлял парней к месту назначения. Жили в пионерском лагере «Сказочный», расположенном недалеко от реки Уж. Очень бросались в глаза опустевшие села, лес перед АЭС — абсолютно рыхий, сгорев от радиации...

Служили контролёрами, водителями, химинструкторами — дозиметристами. Караулка находилась в бомбоубежище. Охраняли архив и входы, проход был только по пропускам. С собой на смену брали сухой паёк. Спецодежда — белая х/б, респираторы. Одежду и обувь меняли после смены (12 часов), использованную — утилизировали. Дозы радиации зашкаливали. Выбросы происходили каждый день, и каждый день проводили новые замеры.

В ликвидации катастрофы на ЧАЭС принимали участие более 650 тысяч человек со всего Советского Союза. Из в/ч 3042 (по охране Запорожской АЭС): Геннадий Дубцов, Владимир Кобзев, Вячеслав Шабардин, Василий Грушченко, Анатолий Миронов, Григорий Шрамко, Леонид Князев, Владимир Гончаров, Николай Кича, Анатолий Панкевич, Василий Небылица, Сергей Москаленко, Александр Войтенко, Николай Халин, Николай Бурлаченко, Иван Черненко, Сергей Чуяк, Геннадий Дол-

«Когда Чернобыля набат позвал полки в рассвет багровый, к плечу плечом мы встали в ряд и были к подвигу готовы!»

Григорий ДАЦЕНКО

А. МИРОНОВ, В. ПОПКОВ, Г. ШРАМКО, Л. КНЯЗЕВ, В. ШАБАРДИН

Первый призыв — учеба в Киеве

гов... Этот список не полный, а чтобы назвать всех поименно, надо иметь доступ к архивам.

Ликвидаторами были работники Чернобыльской АЭС, не уехавшие из зоны катастрофы, и технические специалисты, откомандированные на ЧАЭС, а также военнослужащие, сотрудники МВД и пожарной охраны, «партизаны», солдаты срочной службы.

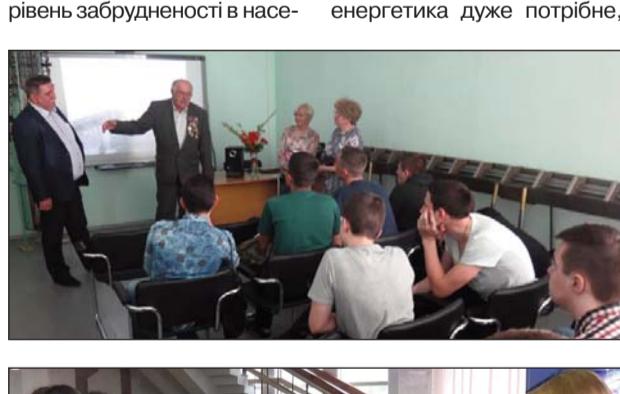
Сами ликвидаторы не считают себя героями и нехотят вспоминать о том, как это было. Как ни пытались я их вызвать на откровенный разговор, были очень лаконичны и скромны в своих ответах. Может быть, они правы, потому что в любой аварии много горя, страха, разрушения, утрат. Эти парни не знали, чем обернется для них та командировка в Чернобыль, но очень хорошо осознавали, что если не

они — то кто? Дома ждали матери, жены, дети. И мир с надеждой смотрел в ту сторону, куда они уходили.

Благодаря ежедневному подвигу ликвидаторов реактор укротили, к декабрю 1986 года основные работы были завершены...

Ликвидаторы последствий Чернобыльской аварии спасли мир от беды. Многие — ценой своего здоровья, а кто и ценой жизни. Жаль, что об этом забыли власть имущие и вспоминают о них только в годовщину Чернобыльской катастрофы. Да и то не обо всех. Забыли и не хотят вспоминать о том, что получают ликвидаторы мизерные пенсии, которых зачастую не хватает даже на лечение. Так и уходят они из жизни с чувством бессилия и горькою обиды на тех, кто не сделал ничего для того, чтобы они жили достойно.

Галина ШАБАРДИНА

ЧОРНОБІЛЬ-2018: ПАМ'ЯТАЄМО МИНУЛЕ — ВІРИМО У МАЙБУТНЄ

ЗОНА ВІДЧУЖЕННЯ — ТЕРИТОРІЯ ЗМІН І МОЖЛИВОСТЕЙ

(Закінчення.
Початок у №17)
Євсєнко Микола Герасимович, головний інженер ДСП «Екоцентр»:

— Для виконання статутних завдань підприємство має сучасну лабораторну базу для проведення аналітичних досліджень, систему нагляду за станом навколошнього середовища, кваліфікованих фахівців, які виконують різноманітні завдання з радіаційно-дозиметричного контролю, радіаційно-екологічного моніторингу і наукового супроводу робіт на території зони відчуження згідно з чинним законодавством.

Підприємство виконує роботи у рамках здійснення обов'язкових заходів, вимог і завдань ДАЗВ щодо ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи, які визначені

чення радіаційно-дозиметричного контролю персоналу ЗВ, транспорту і вантажів на контольно-дозиметричних пунктах;

— проведення індивідуального дозиметричного контролю (ІДК) зовнішнього опромінення персоналу, вмісту ^{137}Cs в організмі людини на спектрометрі випромінювання людини (СВЛ), відновлення та уточнення доз опромінення учасників ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС у частині виносу радіонуклідів за межі ЗВ.

— наукові дослідження та експертно-аналітична робота у галузі радіоекології, радіаційної безпеки, екології лісових, наземних та водних екосистем, розробки методик лабораторних визначень вмісту радіонуклідів тощо;

— міжнародне співробітництво з провідними

річній Національній доповіді України про радіаційний стан зони відчуження.

Аналітичні матеріали, які отримуються на підприємстві для суб'єктів системи моніторингу про радіаційний стан та зміни в об'єктах навколошнього природного середовища ЗВ, є основою для розробки і прийняття управлінських рішень щодо здійснення заходів, спрямованих на мінімізацію наслідків аварії на ЧАЕС у частині виносу радіонуклідів за межі ЗВ.

Заслугою підприємства є розробка та погодження «Методики виконання вимірювань показників радіаційного стану у зоні відчуження з метою атестації робочих місць за радіаційним фактором». Це стало основою проведення вимірювань щільності забруднення території радіонуклідами, підготовки протоколів для формування комплекту документів підприємствам зони відчуження для отримання прав на пільгову пенсію за Списком №1.

Активну участь у цій роботі взяли фахіви інформаційного науково-аналітичного відділу на чолі з начальником Нікітіною Т.І. і заступником начальника Обрізаном С.М.

Підприємство має у розпорядженні висококласних спеціалістів, і передове обладнання для характеризації РАВ (у складі Центральної аналітичної лабораторії), що створена за сприяння Європейського комітету (проект U4.01/08-B).

Центральна аналітична лабораторія (ЦАЛ) дозволяє значно розширити рамки міжнародного співробітництва у зоні відчуження, інтерес до якої за останні роки значно зрос в зв'язку із аварією на Фукусімі-Дайчі. Поставлення унікальності постavarійної місцевості та сучасного обладнання ЦАЛ дає можливість розгорнути під егідою ДАЗВ України у зоні відчуження активну міжнародну наукову діяльність, спрямовану на дослідження природних і техногенних об'єктів та створення нових методів переробки РАВ.

Центральна аналітична лабораторія призначена для характеризації РАВ (визначення фізичних, хімічних, радіаційних властивостей) всіх видів, типів, категорій та груп, а також для визначення відповідності характеристик РАВ критеріям придбання на зберігання та захоронення, згідно з вимогами нормативної бази України й з урахуванням міжнародних рекомендацій. Іншими словами, лабораторія призначена для незалежної оцінки усіх потоків РАВ, які будуть направлятися до сковищ на території ЗВ.

Центральна аналітична лабораторія — це база для проведення міжнародних науково-технічних досліджень. Вона має лабораторні приміщення, площа яких становить 1250 м²; понад 100 одиниць найсучаснішого аналітичного обладнання; 54 кваліфікованих спеціалістів.

При створенні лабораторії використовується найкращий світовий досвід вирішення таких завдань і

чище все отрицательные моменты, связанные с неожиданным переходом, но, увы, этого не произошло. Чернобыль нарушил планы Оксаны и, бессспорно, внес корректировки в ее судьбу.

«До» — девушка училась в Овруче, оканчивала 1-й курс профессионального училища, планировала стать телефонисткой. «После» — надо было опятьозвращаться в школу, а уже не хоте-

лось, поэтому продолжила учиться в учебном комбинате — так раньше в Энергодаре назывался Днепрорудненский филиал ПТУ.

Ей еще не было и 17-ти, как она практикантом пришла на строящуюся Запорожскую АЭС.

С тех пор все, что было и есть в

ее жизни, связано с Запорожской АЭС. Здесь она встретила свою судьбу, вышла замуж.

Здесь знакомые и близкие люди, дружба которых проверена временем.

сучасна вимірювальна апаратура таких виробників, як CanberraPackardCentral-EuropeGmbH, BalticScientificInstrumentsLtd, Dell, Hitex-Oy, ZinsserAnalytic GMBH, SaradGmbH та інших.

Лабораторія має технічну можливість проводити дослідження забруднених об'єктів та РАВ за 28-ма критеріями, як рекомендує МАГАТЕ. Okrim стандартних вимірювань сумарної та питомої активності та радіонуклідного складу, устаткування ЦАЛ дозволяє визначати такі показники РАВ, як здатність до самозайнання, газоутворення, наявність

ДЖОЛА М.С. та ЄВСІЄНКО М.Г.

Співробітники планово-економічного відділу

Директор Вимірювального центру РЕМ та РДК БЕСПАЛИЙ М. В. та начальник ІНАВ НІКІТИНА Т.І.

Візит до Центральної аналітичної лабораторії радника Інституту ядерної та радіаційної безпеки Франції Жака РЕПУСАРА (на фото: начальник лабораторії БАЛАШЕВСЬКА Ю.В., радник Жак РЕПУСАР, генеральний директор КІРСЕВ С.І.)

Законом України «Про правовий режим території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи», «Концепцію Чорнобильської зони відчуження на території України», нормативно-правовими актами України, діючими на території зони відчуження, а також в інших зонах радіоактивного забруднення внаслідок аварії на Чорнобильській АЕС, а саме:

— проведення радіаційно-екологічного моніторингу навколошнього природного середовища на територіях, підпорядкованих ДАЗВ;

— здійснення водоохоронних заходів, спрямованих на запобігання винесу радіонуклідів за межі зони відчуження (ЗВ) водним шляхом;

— забезпечення радіаційно-дозиметричного контролю при виконанні робіт персоналом підприємств зони відчуження;

— проведення радіаційно-екологічного моніторингу навколошнього природного середовища на територіях, підпорядкованих ДАЗВ;

— здійснення водоохоронних заходів, спрямованих на запобігання винесу радіонуклідів за межі зони відчуження;

— лабораторно-аналітичне забезпечення моніторингу та контроль захоронення радіоактивних відходів (РАВ);

— проведення радіаційно-дозиметричного контролю при виконанні у ЗВ будівельно-монтажних, дезактиваційних робіт, робіт зі збиранням і захороненням радіоактивних відходів та інших видів господарської діяльності підприємств, забезпе-

науковими установами світу та міжнародними організаціями.

Для прикладу, один із напрямів робіт — це радіаційно-екологічний моніторинг, який здійснюється підрозділами Вимірювального центру радіаційно-екологічного моніторингу та радіаційно-дозиметричного контролю і інформаційним науково-аналітичним відділом шляхом виконання регламенту, узгодженого з регулюючими органами — Державною інспекцією ядерного регулювання України, Міністерством охорони здоров'я України і затвердженою головою ДАЗВ.

До межі радіаційно-екологічного моніторингу ЗВ входить майже 400 пунктів, створів та точок спостереження різного призначення (місяця виробничої діяльності персоналу, ландшафтні полігони, гідрологічні створи, пункти відбору проб приземного шару атмосфери, планшети радіоактивних випадінь радіонуклідів з атмосфери, спостережні свердловини, колишні населені пункти).

Дані моніторингових досліджень після обробки та аналізу надаються засікаємим відомствам, організаціям у вигляді звітів, інформаційно-аналітичних довідок і таблицьних даних. Інформація про радіаційний стан основних компонентів довкілля ЗВ висвітлюється у щотижневих, щомісячних, щоквартальнích та щорічних довідках і звітах. Ці матеріали оприлюднюються у що-

порожнину у тілі матриці, тепловиділення тощо. У роботі використовується сучасне спектрометричне обладнання, а також мас-спектрометр, хроматографи, калориметри, широкий спектр інструментарію для проведення дослідження у польових умовах, а також скануючий гамма-спектрометричний комплекс (діжкомір), який є ексклюзивним інструментом для характеристизації кондиційованих РАВ методом неруйнівного аналізу.

За минулій рік Центральна аналітична лабораторія брала участь у низці заходів та проектів, у тому числі з закордонними фахівцями з Польщі та Таджикистану. Спеціалісти ЦАЛ провели Міжнародну літню школу з радіаційно-екологічного моніторингу та характеристизації РАВ.

Можна з упевненістю сказати: ЦАЛ має потенціал стати інструментом забезпечення єдиного порядку вимірювань для всіх організацій України, які займаються питаннями поводження з РАВ.

Джола Микола Сергійович, голова первинної профспілкової організації ДСП «Екоцентр»:

— Активну роботу на підприємстві щодо захисту прав працівників веде профспілкова організація, яка належе у своїх лавах майже 300 членів профспілки, що становить 82 відсотки від працівників на підприємстві. Профспілкова організація здійснює громадський контроль за додержанням на підприємстві законодавства про працю, у тому числі за виконанням договірних гарантій з ограти праці та своєчасністю виплати заробітної плати.

Члени профспілкового комітету надають консультації та правову допомогу працівникам у захисті їх прав,

Оксана Хара очень тепло отзывается о своих коллегах, колективе, считает, что ей просто повезло работать с людьми, готовыми всегда прийти на помощь. Довольна выбором профессии. И тем не менее...

— Вот сколько лет прошло, а боль притупилась, но ушла и никогда не пройдет, — говорит моя собеседница. — Бывает, задумываешься, и мысли возвращаются в детство, в юность. До слез жаль, что никогда не сможешь вернуться

Побывать в городе детства

Чернобыльские события разделили жизнь многих людей на «до» и «после». Тот, кому довелось пережить эту трагедию, не могут ее забыть. А другие не имеют права.

Электротехника цеха ТАИ Оксана Хара переехала в Энергодар из Припяти. Ей тогда шел шестнадцатый год... Казалось бы, молодость и ее непременная спутница беззаботность должны были смяг-

туда, где прошли первые годы жизни. Иногда меня спрашивают: «Почему не поеду в Припять, ведь есть же такая возможность». А зачем? Мне страшно разрушить малосенькую картинку радушного, светлого города, который остался в моей памяти. Ведь там теплится маленькая надежда побывать в городе, где родился и вырос. Путь это несбыточная мечта, но она есть, и ничего с этим не поделать.

Юлия ТКАЧУК

13 ТРАВНЯ — ДЕНЬ МАТЕРІ

Мужское царство Виктории Кузнецовой

(Окончание.)

Начало на 1-й стр.)

— Виктория, сразу же хочется задать чисто женский вопрос: «Вы счастливы, и в чем оно, женское счастье?»

— Да, я счастлива! Каждая женщина знает свой особенный рецепт счастья. Но мое женское счастье — в семье и детях.

— Расскажите, пожалуйста, немножко о своем детстве, юности, чем занимались, о чем мечтали, что успели реализовать сегодня.

— Детство у меня было замечательное, «без интернета». Поэтому все выходные и каникулы проводила в деревне у бабушки. Вспоминая сейчас, даже удивляюсь, а ведь время проводили то весело, интересно, дружной компанией. Юность, наверное, как у всех — учеба, студенческая жизнь, подготовка к самостоятельной жизни. О чем мечтала? Точно знаю, что космонавтом быть не хотела. Вот сейчас пришла мысль, что если я ни о чем не жалею, значит все задуманное сбываются.

— Как познакомились со своей второй половинкой и приняли решение дальше по жизни идти вместе?

— С мужем Вадимом нас познакомил общий друг. Решение принял сразу же после знакомства, потому что почувствовала сердцем — это мой человечек, с которым я хочу создать семью, это моя половинка: внимательный, добрый, заботливый, веселый.

— Виктория, когда планировали пополнение в семье, ждали мальчика или девочку? Какая была первая реакция, когда узнали что будет тройня, да еще и мальчики?

— Нам было неважно, будет это мальчик или девочка. О том, что тройня, узнали на первом УЗИ, и, конечно же, это был шок, но очень приятный. А вот уже на втором узнали пол деток. Доктор начал осмотр, мы в ожидании... Первый — мальчик, улыбаемся. Думаю, мужа сыном порадовала, теперь давайте девочку. Второй (мои мысли): «Девочка, девочка», а доктор говорит, что мальчик. Ну, думаю, третья — девочка, 100%. И снова доктор говорит: «..Мальчик». Я точно помню, как в мыслях нарисовала радужную картинку: стою я на кухне с 10-литровой кастрюлей борща и большим половником, как в столовой. В принципе, почти так и получается.

— Помните ли свои первые дни, месяцы материнства, что было самым трудным, кто помогалправляться со всеми трудностями?

— Все было трудно. Для любых молодых родителей первенец — это большое испытание, а когда их у вас сразу трое! Первое время помогали все: и мамы наши, и подруги, и сестра. В общем, все, у кого была свободная минута и возможность прийти, были у нас на посту. Спасибо им за это. Имея теперь достаточный опытправляться с любыми ситуациями, могу точно сказать, что любовь к детям, поддержка мужа, забота и помощь близких умеют творить чудеса.

— Говорят, что в семье, где одни сыновья, к маме относятся по-особенному, оберегают, любят, лелеют, стараются помочь во всех мелочах, радовать не только по праздникам.

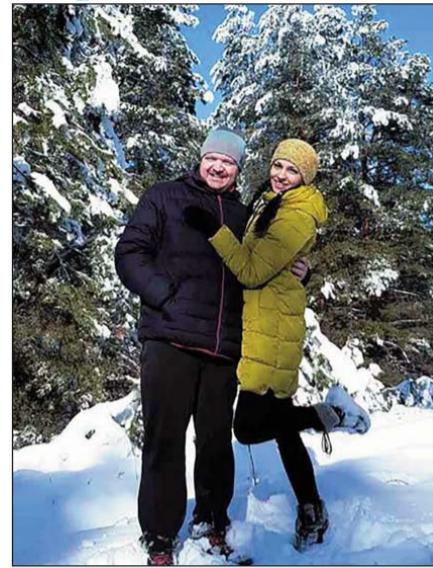
— Могу сказать, что без внимания не остаюсь никогда. Радуюсь по возможности и цветами, и подарками, помогают в том, что им под силу. Но для меня, как мамы, самые дорогие подарки — это любовь, забота моих мужчин, их обнимашки и целовашки.

— Удается ли при такой домашней нагрузке находить время для себя любимой, общения с подругами. Как вообще проводите семейный досуг? Пришло ли вам отказаться от чего-то в связи с появлением сынишек?

— Вы не поверите, но удается. В чем-то мне даже легче, детей трое, им весело вместе играть. В это время я спокойно могу уделить время себе и общению с подругами. Сынишки очень активные, поэтому стараемся в выходных дома не сидеть. За город ездим, в развлекательные центры, гуляем в парке, в общем, досуг проводим активно, познавательно, интересно. А бывает, и просто отдыхаем дома. Я не могу сказать, что отказалась от чего-то. Немного больше хлопот добавилось, но это не напрягает. А вот приобрела самое большое — материнское счастье.

— Какой должна быть современная женщина и мама?

— Женщина в первую очередь — это личность, вот и состояться она должна как личность. Она может проявить себя и как специалист, и как учений, и как жена, и как мать. Но наши женщины умудряются все

это совместить. Современная мама? Да вот такая она и есть, успевает все и везде — поиграть с ребенком, приготовить покушать, порадовать любимого мужа. И это все между школой, садиком, покупками и работой. Современные мамы должны двигаться в ногу со временем, играть множество ролей, ведь для своих детей ты и мама, и волшебница, и фея, и техническая «скорая помощь» — ролей тысячи. Но при этом каждая мамочка должна всегда помнить, что она прекрасная, любимая, красавая, желанная женщина.

Пожелание маме Виктории от сынишек Ярослава, Ростислава, Станислава: «Дорогая наша мамочка, самая хорошая, любимая и нежная мамуля на свете. Мы тебя очень любим и хотим, чтобы ты всегда оставалась молодой, красивой, энергичной и заводной. Лучше тебя в мире нет. Мы тебя очень-очень любим!»

Подготовили Елена МАЛООК и Ирина ЛОМОВА
Фото из семейного альбома КУЗНЕЦОВЫХ

В минувшем году члены «молодежки» Днепропетровского химического завода (ДХЗ) впервые принимали участие в фотоконкурсе. И нужно отметить, очень активно. Среди всех работ, заявленных на конкурс от Восточной объединенной организации профсоюза, 13 заявок было от ДХЗ.

Одна фотография стала победителем в номинации «Приз зрительских симпатий» в разделе «Наш досуг». Это фото Виктории Кузнецовой, которая работает инженером по охране окружающей среды. Вика — активная девушка, с удовольствием участвует во всех мероприятиях и акциях, проводимых и на предприятиях, и в ВООП. Она — член Совета молодежи ППО ДХЗ.

Организация молодежи ВООП

2018-й — РІК ВЕТЕРАНА

Дети войны. Они и сегодня творят добро!

(Окончание.)

Начало на 1-й стр.)

Участница трудового фронта кавалер ордена «Знак почета» АВДЕЕВА Любовь Алексеевна:

— Родилась я в 1933 году в многодетной семье (6 детей) в селе Запорожье Запорожской области. Наше село небольшое, в 1941 году было 42 двора, школа, сельский совет, клуб. Детей всех возрастов от года до 14 лет было 165. О начале войны я узнала, когда жители села собирались в 12 часов дня возле сельского совета и слушали по громкоговорителю выступление В.М. Молотова. Я запомнила на всю жизнь его слова, которые он сказал в конце выступления: «Наше дело правое. Враг будет разбит. Победа будет за нами». С конца октября 1941 года по 26 октября 1943 года были тяжелые годы оккупации. Мы, подростки, рано стали взрослыми. После войны я училась в РУ №8 в г. Запорожье и после ее окончания была направлена в г. Днепродзержинск в «Хозяйство Аношикина», так в то время назывался ПХЗ, в ЦЗЛ — лаборантом.

Любовь Алексеевна проработала на предприятии 46 лет, прошла трудовой путь от лаборанта третьего разряда до старшего лаборанта исследовательской группы, без отрыва от производства в 1967 году закончила Днепродзержинский химико-технологический техникум. 20 лет была членом заводского комитета профсоюза, заместителем председателя культурно-массовой комиссии. Четыре созыва была депутатом районного совета — председателем культурно-массовой комиссии. Она вдо-

вала, имеет двух взрослых детей и четырех внуков.

С 1986 года, когда ушла на заслуженный отдых, стала активно заниматься общественной деятельностью: председатель женсовета по месту жительства, член совета ветеранов первичной организации предприятия. В 2011 году ее избрали членом президиума районной организации ветеранов, а в 2015 году — председатель волонтерского центра «Пенсионер». За нее закреплены пять одиноких ветеранов: Доценко Е.П., Грекольская Л.И., Денисенко Л.И., Соколова Л.И., Корж А.И. Их она посещает практически каждый день — кому лекарства привезти, кому продукты, а кого-то просто выслушать надо. Любовь Алексеевна кроме ордена «Знак почета» имеет медаль «Ветеран Украины», 5 юбилейных медалей. Ей в этом году исполнится 85 лет. Совет ветеранов первичной организации, районный совет, городской совет ветеранов направили ходатайство о награждении Любови Алексеевны нагрудным Знаком городского головы — «За заслуги перед містом». Она частый гость в средних школах района, проводит уроки мужества, умеет своим рассказом заинтересовать детей любого возраста.

Дитя війни, ветеран труда, председатель постійної медико-соціально-бытової комісії в первичній організації ветеранів, член президіума районного совета ветеранів МАКАРЕНКО Роза Карловна:

— Родилась я в 1933 году в многодетной семье (3 детей) в селе Н. Галка Волгоградской области. Сколько себя помню, моя

семья часто переезжала с одного места в другое, это было связано с работой отца. О начале войны я узнала, когда мы жили в пос. Шашково Ярославской области. Отец и старший брат работали тогда в «Трудовой армии», в семье их практически не видели. В центре поселка висел большой плакат «Все для фронта, все для Победы», вечером собирались и слушали вести с фронта. К концу 1943 года пришли первые эшелоны с детьми из Ленинграда и ранеными. В домах жили по три-четыре семьи. Мы, дети, работали и учились. В 1949 году семья переехала в г. Абакан Краснодарского края и я закончила ТУ №5 по специальности токарь. Без отрыва от производства поступила и закончила Новосибирский электротехнический институт. Я инженер-механик. В 1969 году мужа переводят в г. Днепродзержинск на предприятия ПХЗ. В 1971 году я поступаю на работу в цех №13 токарем 8-го разряда. Прошла трудовой путь от токаря до технолога цеха.

Сейчас Роза Карловна вдова, имеет взрослую dochь и четверо внуков. За время работы награждена грамотами и ценными подарками. С 2003 года Роза Карловна находится на заслуженном отдыхе. Начала активно заниматься общественной работой, в первичной организации ее избрали председателем постійної медико-соціально-бытової комісії. Целый год понадобилось ее комиссии, чтобы собрать всех одиноких ветеранов, у которых нет никого и которых обслуживают социальные службы города. Только она знает все их беды и кому какая помощь нужна. За нее закреплены 6 одиноких ветера-

Совет ветеранов Приднепровского химического завода

нов: Кравченко Л.Ф., Сутула П.Г., Матына Н.З., Кравец В.Б., Козырева В.Г., Крипак В.Н. Первичная ветеранская организация, районный совет ветеранов и городской совет ветеранов оформили ходатайство о награждении Макаренко Розы Карловны «Почетной грамотой». Эти разные по характеру женщины едини в одном — как помочь в это непростое в стране время своим коллегам-ветеранам выжить, выстоять и не потерять себя как личность. В 2017 году Авдеева Л.А. и Макаренко Р.К. собрали и оформили документы на получение денежной помощи от городского головы и депутатов городского совета 26 человекам, это, в основном, «немобильные» онкобольные ветераны разных категорий. А документы собрать не очень просто, нужны справки о составе семьи, от врача, о размере пенсии, ксерокопии всех документов. Когда стартовала прави-

тельственная программа «Доступные лекарства», благодаря которой больные могут бесплатно или с незначительной доплатой получить медикаменты от сердечно-сосудистых заболеваний, сахарного диабета второго типа и бронхиальной астмы, Любовь Алексеевна и Роза Карловна одни из первых включились в работу, оформили рецепты в участкового врача и получили для 55 больных медикаменты. Они продолжают эту работу и сейчас. Участвовали в акции «Доброго ранку, ветеране». Всех добрых дел, что они делают, не перечесть, и разве обо всех расскажешь? Роза Карловна всегда помнит слова, которые говорила Мать Тереза: «Доброе, которое вы сделали сегодня, люди позабудут на завтра. Все равно творите добро...»

Т. ОЛЕКСЕНКО,
председатель первичной
организации ветеранов
«Полихимпром» ПХЗ

СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ

**Нова пенсійна реформа:
як зростуть виплати з квітня**

Новація стосується не всіх, а лише тих, хто продовжує працювати після виходу на відпочинок.

З квітня в Україні стартує автоматичний переврахунок страхового стажу для тих, хто працює після досягнення пенсійного віку. Для таких людей автоматично мають зрости виплати.

«Має бути вперше проведений автоматизований переврахунок для тих людей, які продовжували працювати та набули страховий стаж», — наголосила на прес-конференції заступник голови правління Пенсійного фонду України Ірина Ковашко. — Досі пенсіонери, які продовжують офіційно працювати, мали б прийти у фонд і написати заяву на переврахунок. Тепер концепція буде інакшою. Пенсія — це не подарунок за те, що виджили до неї, а те, що ви заробляєте офіційно і сплачуєте страхові внески. По суті, вона складається з двох компонентів. Перший — це стаж. У нашій формулі це відсоток, який дорівнює відпрацьованим рокам».

Журналісти розрахували все на приклад: якщо вийшли на пенсію зі страховим стажем 40 років, то ця цифра 0,4. Другий компонент — це зарплата. Вони взяли середню по Україні — 3764 гривні 40 копійок. І помножили на індивідуальний коефіцієнт, який залежить від сплачених страхових внесків і рівня зарплати. Крім того, щоб захотити працювати якомога довше, новацію вводиться поняття понаднормового стажу — по 1% прожиткового мінімуму за кожен перепрацьований рік.

Рідні Героїв Небесної Сотні зможуть вийти на пенсію раніше

Верховна Рада ухвалила рішення, згідно з яким члени родин українців, які загинули під час Революції Гідності, зможуть вийти на пенсію раніше.

Право вийти на пенсію на 10 років раніше матимуть рідні Героїв Небесної Сотні: дружини і чоловіки, які не одружилися вдруге; діти, які стали інвалідами до досягнення повноліття; а також батьки. Жінки зможуть вийти на пенсію в 50 років, якщо мають 20 років страхового стажу, чоловіки — у 55 за наявності 25 років страхового стажу.

ГРОШОВА ДОПОМОГА

Ветеранам та інвалідам Другої світової

Кабінет Міністрів України затвердив розмір разової грошової допомоги у 2018 році ветеранам Другої світової війни, інвалідам війни та жертвам нацистських переслідувань.

У травні ц.р. має бути виплачено: інвалідам війни I групи — 3685 грн, II групи — 3265 грн, III групи — 2845 грн, учасникам бойових дій — 1265 грн, жертвам нацистських переслідувань — 630 грн, в'язням концтаборів — 525 грн, особам, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, — 3685 грн.

ДОБРОЧИННІСТЬ СПІЛЧАН

Від світла Великодня світліше у душах

Стало традицією для працівників Хмельницької АЕС у пасхальні дні навідуватися до людей, обділених долею та сімейним теплом. Серед підшефних, якими опікуються атомники, Старокривинський будинок-інтернат для громадян похилого віку та інвалідів і Берездівська спеціальна загальноосвітня школа-інтернат.

Організацією поїздки, збором подарунків та необхідних речей котрий рік поспіль займається комісія по роботі з дітьми і шефській роботі профспілкового комітету Хмельницької АЕС. Голова комісії Рузіна Труфанова каже, що працівники ХАЕС завжди очікується на подібні акції, не стоять остроронь і пенсіонери атомної станції. Цьогоріч, до прикладу, було зібрано майже 6,5 тисяч гривень, на які представники профкому закупили солодощі, фрукти, соки, воду, засоби індивідуального користування та ежитку. Працівниці іdealні енергопідприємства напекли запашних пасочок та пофарбували крашанки, — як же у гості без великовідні символів?.. Окремо було зібрано іграшки, одяг для дітей та літніх людей. До нинішньої акції долучився і Нетішинський козацький полк, який також опікуються вищезгаданими закладами. Його юні вихованці — джури — разом із представниками комісії Рітою Грищенко, Юлією Малько, Іриною Милютиню на чолі з Рузіною Труфановою взяли участь у поїздці.

Ми часто не помічамо, як звичайна посмішка, хвилина уваги і добре слово можуть відіграти відчай з серця, адже маємо рідних і близьких людей, які поруч. І як гостро ця нестача відчувається в таких місцях, про які ми стараємося не думати і, не доведи Господи, потрапити. А вони мусять нести свій хрест: знедолені старенky та діти, і люди, які щодня допомагають им жити, втішають, доглядають, навчають.

Олена Сичевська, директор Старокривинського будинку-інтернату для громадян похилого віку, розповіла, що нині у закладі перебуває 28 немічних людей. Переважна більшість — одиночі старенky, проте є також інваліди з дитинства, за якими немає кому доглядати. Взагалі, заклад розрахований на 30 осіб, і майже завжди заповнений. Його мешканці ставляться до гостей із ХАЕС як до рідних, адже нетішинці уже багато років кілька разів на рік навідуться до Кривого Рогу. Проте нікому не під силу виконати найпотамінніше бажання кожної бабусі чи дідусі: повернути родину. І нехай хустинка, подарована небайдужою людиною не вирішить

проблем старенky бабусі, проте впустить промінчик сонця в душу і прогреє її. Ми у змозі бути такими промінчиками, і навіть поїздками з добрим словом та подарунком можемо скращувати їх життя.

Берездівська спеціальна загальноосвітня школа-інтернат — ще один заклад, який уже десятки років перебуває під шефською опікою атомників. Традиційно представники комісії по роботі з дітьми відвідують цей заклад на новорічно-різдвяні свята, Великдень, останній дзвоник та випуск у школі. Щороку нетішинці дарують випускникам валізи (у прямому значенні цього слова) у доросле самостійне життя. За словами директора школи Галини Беренди, випускники потім опановують професії кухарів, швачок, перукарів, столярів і навіть складнішу — газозварювальників у професійно-технічних закладах Славути, Нетішина, Грицева.

— Кожного тижня хтось навідується до дітей, на спонсорів нам щастить, — каже Галина Володимирівна. — Окрім Хмельницької АЕС сюди приїжджають і представники християнської місії «Братство без кордонів» з Рівненщини, і з продосерського центру Слави Фролової м. Київ. Проте найближчі наші сусіди — це нетішинці, ми з будь-якою проблемою можемо звернутися до них. Допомагають усім, що нам потрібно.

Цьогоріч Берездівську школу-інтернат на Великодні свята провідав ще один підрозділ Хмельницької АЕС — загін воєнізованої відомчої охорони. За словами голови цеху Олександра Чумака, колектив уперше своїми силами організував збір коштів і речей для дітей. На суму у 3,5 тисяч гривень закупили канцелярські товари (альбоми, олівці), мийні засоби, серветки, солодощі, фрукти.

— Ми радімо, що наша ініціатива знайшла всеобщу підтримку серед колег: лише одягу та взуття ми зібрали близько 800 кг. Приємно для себе констатувати, що милосердя — все ж таки не порожній звук. Тішуся, що можемо покращити побут підшефних дітей, адже знаю, що деяким із них у школі живеться набагато краще, ніж у стінах власної домівки. Тут прекрасні вчителі, які багатою насправді замінили родину, — ділиться враженнями Олександр Чумак. —Хочу подякувати своїм однодумцям Оксані Хотюк, Олександру Гармель, Світлані Левик, Тетяні Ковальовій та усім небайдужим колегам за участю у цій акції. Сподіваємося, що це стане нашою доброю традицією.

Тетяна СТЕПАНЮК

ТУРНІР ПАМ'ЯТИ ПРОФСПІЛКОВОГО ЛІДЕРА

Он был заядлым футболистом

В конце апреля во Дворце спорта ГП «ВостГОК» был проведен уже одиннадцатый по счету турнир памяти П.И. Рошенко. Традиционный парад команд-участниц. Спортсменов приветствовали председатель профсоюзного комитета Б.Н. Филиппов и начальник службы по работе с персоналом предприятия А.В. Захаров. Теплые слова благодарности дочерей и первый символический удар по мячу, который сделал самый юный из семейства Рошенков — внук Володя.

По установленной традиции для участия в турнире ежегодно приглашается по четыре коллектива. В этот раз это были команды ГМЗ, РМЗ, управления комбината и ЖИК-26. Регламент турнира: два полуфинала, игра за третье место и чемпионский матч. Уже первый полуфинал ГМЗ — Управление получился увлекательным и болгарским на забытые мячи. За тридцать минут соперники «наколотили» друг другу десять мячей, но более удачливыми оказались гидрометаллурги — 6:4, и они становятся первыми финалистами.

Не менее интересным оказался и второй полуфинал РМЗ — ЖИК, завершившийся крупной победой

дой ремонтников, а героем матча стал вратарь команды Александр Бакун — автор трех победных мячей, которые он провел в ворота соперника после того, как их голкипер несомнительно покидал свои ворота.

Традиционно в финале встретились ГМЗ — РМЗ. Исход борьбы и судьбу памятного приза решил единственный мяч, забитый гидрометаллургами в начале игры — 1:0. После двухлетнего перерыва приз возвращается на стенд спортивной славы ГМЗ. В матче за третье место футзалисты Управления победили команду ЖИК.

Очередной турнир памяти профсоюзного лидера

завершился вручением памятного кубка, призов и коллективным фото на память.

СПОРТИВНІ АТОМНІ ТАЛАНТИ

У працівника ВП ЮУАЕС Сергія Денисова — новий рекорд з пауерліфтингу

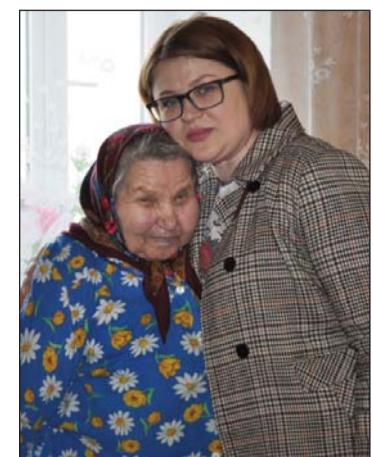
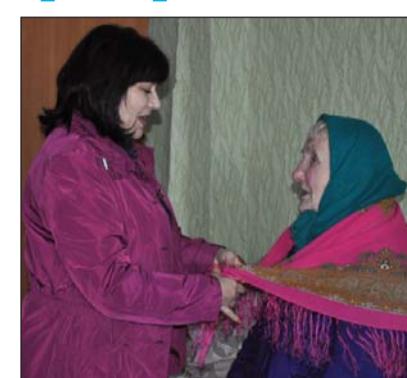
Працівники ВП ЮУАЕС Сергій Денисов, Олександр Мушинський і Світлана Міронова стали призерами Чемпіонату України з окремих вправ пауерліфтингу (присідання, жим лежачи та станова тяга). Змагання проходили у квітні в Ладижині.

Під час боротьби за «золото» заступник начальника електроцеху ВП ЮУАЕС Сергій Денисов у ваговій категорії до 110 кг серед ветеранів 60-64 років і у відкритій категорії завоював три перших та одне друге місце в безекіпірувальному дивізіоні. У вправі «присідання» серед усіх учасників чемпіонату він узяв 182,5 кг, що перевищує ветеранські рекорди України та Європи. У

становій тязі С. Денисов підняв вагу 192,5 кг, що на 12 кг перевищує рекорд України.

Дві золоті медалі серед спортсменів 23–40 років у екіпіруваному дивізіоні у ваговій категорії до 82,5 кг завоював ще один працівник електроцеху атомної станції Олександр Мушинський. Його результати — в присіданні 210 кг і в становій тязі 215 кг — стали переможними.

Серед жінок 40–44 років у ваговій категорії до 55,5 кг володаркою чотирьох медалей, три з яких золоті, стала Світлана Міронова з хімцем атомної станції. У присіданні та в становій тязі вона підняла однакову вагу — 62,5 кг.

ЗА ПІДТРИМКИ СОЦІАЛЬНИХ ПАРТНЕРІВ

«Юна енергетична хвиля»

В Всеукраїнський турнір із плавання «Юна енергетична хвиля» відбувся в Нетішині. У змагання взяли участь понад сто сорок юні плавців із міст-супутників АЕС України, м. Жовті Води, а також спортсмени із Луцька, Рівного, Кам'янця-Подільського та Шепетівки. Турнір проходив за підтримки Хмельницької АЕС та Атомпрофспілки України.

Змагалися плавці в чотирьох вікових категоріях. Найкращий результат серед господарів турніру у віковій категорії 2003–2004 років народження продемонстрував Максим Юхимець, який у стометрівці вільним стилем посів перше місце. Серед дівчат у цій віковій категорії найшвидшою була нетішнинка Дар'я Карташева, яка також на дистанції сто метрів вільним стилем посіла першу сходинку.

У віковій категорії 2005–2006 років народження вихованець комплексної дитячо-

юнацької школи, якою опікуються профспілка Хмельницької АЕС, Іван Полівко став переможцем на стометрівці батерфлям.

Серед наймолодшої категорії перше та два других місця у різних стилях плавання посів Тимур Житовоз, якого визнано кращим спортсменом турніру.

За словами організатора турніру, тренера нетішнинських плавців Анатолія Олійника, юні спортсмени із міста-супутника Хмельницької АЕС продемонстрували достойні результати і поклали до своєї скарбнички двадцять медалей різного гатунку.

У рамках програми змагань спортсмени також відвідали інформаційний центр та побували на оглядовому майданчику Хмельницької АЕС. Під час турніру юні плавці мали нагоду продемонструвати свої спортивні досягнення та дізнатися більше про атомну енергетику.

У «Вершини» — достойні результати

На молодіжному чемпіонаті України, який проходив наприкінці квітня у Дніпрі, скелелази клубу «Вершина» показали достойні результати. Загалом у змаганні взяли участь понад 140 спортсменів із одинадцяти областей України. Молодь віком від 12 до 20 років змагалася у скелелазінні на швидкість та складність. Команда із міста атомників, якою опікуються працівник Хмельницької АЕС Олександр Веремійчук, була представлена трьома учасниками.

Найкращий результат серед нетішнинських скелелазів Вікторія Нікітіна серед наймолодшої категорії 2005–2006 років народження. Спортсменці лише декілька сотих секунд не вистачило до першого місця у фіналійній боротьбі зі скелелазіння на швидкість. Третє місце Вікторія завоювала і в скелелазінні на складність.

До п'ятирічки кращих увійшли також Ярослав Кондратюк, який посів четверте місце, та Катерина Пед'ко, яка стала п'ятою у віковій категорії 2003–2004 років народження.

За підсумками цьогорічних змагань буде проведено відбір на найсильніших спортсменів України для участі у Чемпіонаті Європи серед юніорів, який пройде в Австрії. Серед претендентів — і вихованка клубу «Вершина» Катерина Пед'ко, яка за рейтингом входить до трійки найкращих у своїй віковій категорії.

З серпня 2016 року скелелазіння включено до Олімпійських видів спорту, а отже, на нетішнинських спортсменів покладаємо особливі надії та сподіваємося побачити на Олімпійських іграх у Токіо 2020 року.

ПЕРЕМОГА ОДНА НА ВСІХ

Ребята понимали — хорошая подготовка дает больше шансов остаться в живых

В автотранспортном хозяйстве ГП «ВостГОК» Тарас Кицела трудится машинистом бульдозера, а на Яворовском полигоне, куда попал по мобилизации, больше года работал инструктором, обучал новобранцев военному делу.

Когда Тарасу пришла повестка явиться в военкомат, он вильял не стал: если надо, то надо — такой была его гражданская позиция. Признается, что переживал, как сложится служба, куда попадет, но больше всего волновался за родных. В голове крутилась только одна мысль: «Вернуться домой живым». В день отъезда на Пятихатском вокзале он впервые в жизни увидел слезы на глазах отца.

Перед тем, как попасть в зону боевых действий, ребята полтора месяца находились в «учебке» на Яворовском полигоне. Вместе с командирами вновь прибывших бойцов обучали инструкторы из числа мобилизованных. Через полтора месяца их ряды пополнил и Тарас Кицела. Его подготовка и опыт оказались на высоте, поэтому молодой человек был зачислен в группу, где готовили инструкторов. Вскоре он уже передавал свои знания и опыт вновь прибывшим бойцам. «Мы учили ребят нюансам военного дела: как правильно садиться в боевую машину и работать против автоматчиков, проходили снайперскую подготовку, саперное и инженерное дело, отрабатывали дневные иочные срельбы, да всего и не перечислишь», — рассказывает Тарас Кицела. — Многим достаточно было только вспомнить эти навыки, а те, кто не проходил срочную службу, всему учились, как говорится «с нуля». Практически все ребята серьезно подошли к обучению, понимали, чем лучше подготовишься, тем больше шансов остаться в живых там, на востоке. У нас был очень хороший командир, ветеран АТО. Он-то точно знал, куда ребят готовят, серьезно относился к этому делу. Хлопцы потом звонили и говорили, что по сравнению с остальными их подготовка очень отличалась. Нам было приятно это слышать».

Средний возраст мужчин, которых приходилось обучать Тарасу, около сорока лет, но были пяти-, шестидесятилетние и старше. По словам Тараса Кицела, физическая подготовка старших бойцов была на порядок выше, чем у молодежи. Так, например, по окончанию утренней зарядки пятидесятилетний коллега Тараса, тоже инструктор, чувствовал себя довольно бодро, а вот двадцатилетние солдаты выдыхались уже на втором круге пробежки.

Однако самым сложным на службе Тарас называет организацию быта в полевых условиях. Морально давила неопределенность, жизнь на чемоданах. Особенно сложно было солдатам срочной службы, многие из которых впервые оказались так далеко от дома. Иногда поражала их неподготовленность к самостоятельной жизни. Приходилось учить не только стрельбе из автомата, но и тому, как пришить оторвавшуюся пуговицу... Военную науку они схватывали на лету, а вот организация быта была для них настоящим испытанием, особенно отсутствие Интернета. Инструкторы поддерживали молодежь как могли. Тарас отмечает, что сегодня уровень боевой подготовки для солдат-срочников на голову выше, чем во времена его службы в рядах Вооруженных Сил Украины. О том, что пришлось идти служить второй раз, он не сожалеет, но лучше бы всего этого не было. Слишком дорогой ценой достается нам мир.

Подготовила Татьяна КОРСУНОВСКАЯ,
фото из семейного архива Тараса Кицела

З турботою про воїнів

У січні-березні трудові колективи ВП ХАЕС, а саме працівники енергомонтного підприємства, турбінного та реакторного цехів та цеху ТАВ передали ГО «Нетішинська самооборона» на потреби військових 10 230 грн, 2600 грн, 1214 грн та 900 грн відповідно.

Ці кошти були витрачені на придбання: (кошти ЕРП) — 5 кофт філісових, 4 пар зимових берців та пари літніх берців; 3 комплектів зимової форми, 10 пар зимових рукавиць; (кошти ТЦ) — 5 пар наколінників, 4 філісових кофт; (кошти РЦ+ЦТАВ) — 3 пар літніх берців.

Відсутність інформації про зроблену профспілковою організацією справу — це відсутність самої справи!

По допомогу — до авторемонтників ЮУАЕС

До місця дислокації 222-го окремого автомобільно-батальйону військово-морських сил ЗСУ (в/ч А3537) 24 квітня повернувся УАЗ-3151, відремонтований на базі автогосподарства (АТГ) Южно-Українського енергокомплексу. На його повне відновлення знадобилося два місяці. До життя автотехніку волонтери повертали в неробочий час та у вихідні дні.

За словами підполковника Ігоря Світенка, командира військової частини, що нині базується у Миколаєві, а до цього дислокувалася на території Автономної республіки Крим, 20-річний УАЗ давно потребував ремонту. Його «автомобільна доля» нарахувала чимало кілометрів під час супроводу вантажів, які доставляв автомобільний батальйон до місць призначення.

Командир розповів, що по допомозу до авторемонтників ЮУАЕС його підрозділ звертається вперше. Результатом роботи волонтерів військові задоволені.

Приймаючи відремонтовану техніку, підполковник

Світенко вручив авторемонтникам Лист подяки та передав ширі слова від своїх підлеглих: «Дуже хочеться від усого серця подякувати

колективу Южно-Української АЕС за громадянську позицію. У цей важкий для держави час ваші працівники підтримують нас, військових. Це піднімає моральний дух особового складу».

За інформацією виконувача обов'язків майстра АТГ ВП ЮУАЕС Дениса Дешка, у відновленні чергової автотехніки для військових взяв

Спеціальні тактичні навчання на ХАЕС

26 квітня 2018 року на Хмельницькій АЕС проходили спеціальні тактичні навчання з перевірки ефективності об'єктивного плану взаємодії у разі вчинення диверсії на АЕС.

У навчанні брали участь представники служби фізичного захисту, відомої воєнізованої охорони, військової частини з охорони ХАЕС, а також особового складу відділів поліції та Служби безпеки України.

Умовно за сценарієм, особовий склад в/ч 3043 з охорони Хмельницької АЕС взяв участь у нейтралізації терористичної групи, яка незаконно проникла на територію проммайданчика. Всі дії нацгвардійців обговорювались у активізованому внутрішньому кризовому центрі, за участю керівництва ХАЕС та спецпідрозділів. Генеральний директор Хмельницької АЕС Микола Панащенко позитивно охарактеризував дії всіх учасників навчань.

Під час заходів було продемонстровано роботу безпілотних літальних апаратів, які можуть створити проблеми для енергетичного об'єкта. «За результатами навчань ми зробимо відповідні висновки та реалізумо низку заходів для зменшення загроз безпеці АЕС», — заголосив Микола Панащенко.

Допомагають американці

У рамках програми глобальної ядерної безпеки між військовою частиною Національної гвардії України з охорони Хмельницької АЕС та відділом зменшення загроз посольства Сполучених Штатів Америки налагоджено співпрацю щодо надання допомоги військовим частинам по охороні ядерних об'єктів у забезпеченні та навчаннях особового складу.

За цей час у рамках програми військовою частиною з охорони Хмельницької АЕС отримано 6 одиниць автомобільної та бронетанкової техніки, яка відповідає сучасним вимогам експлуатації на бойовій службі, на загальну суму понад 25 мільйонів гривень. Бронеавтомобілі КОЗАК та МАЗ, які призначенні для перевезення особового складу, його захисту від куль, уламків мін і снарядів, виготовлені на українському підприємстві. Бронювання автомобілів виконане зі спеціалізованої броньованої легованої сталі виробництва Фінляндії. Також придбано засоби індивідуального бронезахисту, зв'язку, пристлади виявлення, спостереження та

навігації. Особовим складом військової частини було проведено низку різноманітних навчань із залученням інших силових відомств і військових формувань, з метою перевірки готовності сил та засобів до дій за призначенням та організації взаємодії з іншими силовими структурами. Логістичне забезпечення цих заходів було здійснено американською стороною.

Окрімім напрямом співпраці є закордонні навчання військовослужбовців військової частини з охорони ХАЕС у США. Протягом чотирьох років чимало з них пройшли курси підготовки та семінари в США, а саме у містах Річленд (штат Вашингтон) та Альбукерке (штат Нью-Мексико).

Впровадження заходів програми глобальної ядерної безпеки підвищили рівень надійності охорони та оборони стратегічного об'єкта, яким є Хмельницька АЕС, бойову готовність військової частини та навченість особового складу частини Національної гвардії України.